

Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. Χιλιάδες μικρά γραφεία στο κέντρο και τις συνοικίες της πρωτεύουσας είναι στα αζήτητα . Αιτία , οι αντικειμενικές τιμές οι οποίες πολλές φορές είναι και πενταπλάσιες από τις αντίστοιχες εμπορικές με αποτέλεσμα κανείς να μη είναι διατεθειμένος να πληρώσει «καπέλα» στην εφορία εντελώς αδικαιολόγητα. Και στο τέλος της διαδρομής είναι η ακόμα μεγαλύτερη συγκέντρωση πλούτου και περιουσιών. Πώς ; Μα είναι πολύ απλό. Κανείς δεν θέλει να έχει στη κατοχή του ζημιογόνα περιουσιακά στοιχεία. Έτσι όταν βρεθεί σε αδιέξοδο τα ξεφορτώνεται όσο -όσο. Κάποιοι «κτίζουν» χαρτοφυλάκιο μικρών ακινήτων σε κτιριακά συγκροτήματα και μόλις έλθει το «πλήρωμα του χρόνου» και αλλάξουν οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις του κληρονομικού δικαίου τότε κάποιοι θα βρεθούν με ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα στο κέντρο της πρωτεύουσας.

Κάποιοι θα σκεφθείτε ότι πρόκειται για σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Αν όμως μελετήσει το αμερικάνικο και το βρετανικό μοντέλο των αναπλάσεων τότε είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα βρει πολλά κοινά σημεία με αυτά που βιώνουμε σήμερα στο κέντρο της πρωτεύουσας. Η διαδρομή και εκεί ήταν σχεδόν ίδια. Υποβάθμιση, απαξίωση , μαζικές αγορές στα μουλωχτά και ...σχέδια αναβαθμίσεων. Θα μπορούσε μάλιστα να ισχυριστεί κανείς ότι η περίπτωση του Ψειρή ήταν μία πρόβα τζενεράλε. Όμως αυτά είναι φήμες που κυκλοφορούν με μορφή κουτσομπολιού και κανείς δεν μπορεί να αποδείξει τίποτε . Απλώς πρόκειται για θεωρίες συνωμοσίας στις οποίες η ράτσα είναι ιδιαίτερα επιρρεπής.

Ο αντίλογος είναι σε όλα αυτά ότι θα πρέπει άμεσα να αντιμετωπισθεί η γενεσιουργός αιτία του κακού και να εξασφαλισθούν συνθήκες διαφάνειας για τη λειτουργία της αγοράς όχι μόνο στο άμεσο αλλά και στο απώτερο μέλλον. Πρακτικά αυτό μεταφράζεται σε μία άμεση προσαρμογή των αντικειμενικών τιμών –και φυσικά των συντελεστών εμπορικότητας-ώστε να απεικονίζουν την πραγματική κατάσταση που επικρατεί στην αγορά. Ο δρόμος είναι εύκολος. Απλώς το υπουργείο Οικονομικών να βγει στην αγορά και να καταγράψει τις πράξεις που γίνονται. Τότε θα έχει την πραγματική εικόνα και μπορεί να συνομιλήσει με όλους τους ενδιαφερόμενους.

Η δεύτερη κίνηση είναι το υπουργείο Δικαιοσύνης να «ανοίξει τα χαρτιά» του για το θέμα της διαχείρισης των εξ' αδιαιρέτου κληρονομιών και όχι μόνο. Ας καλέσει σε ένα τραπέζι «σοφούς», «ειδικούς» και ενδιαφερόμενους για να καταλήξουν σε μία κοινή πρόταση η οποία εύκολα μετατρέπεται σε νόμο του κράτους